

Fylkesmennene

Kontaktperson:

Vår dato: 22.01.2020

Vår referanse: 20/1

Rundskriv erstatter: 2019-2

Kommentarer til regelverket for tilskudd til landbruksvikarvirksomhet 2020

Innledning

Dette rundskrivet erstatter rundskriv 2019-2. Det utdyper hvordan bestemmelsene i forskrift 22. oktober 2007 nr. 1167 om tilskot til landbruksvikarverksemd og i gjeldende jordbruksavtale skal forståes og praktiseres. I tillegg gir Landbruksdirektoratet retningslinjer for saksbehandlingen av søknader i dokumentet [«Brukerveiledning Agros – tilskudd til landbruksvikarvirksomhet»](#) som er å finne på våre nettsider. Rundskrivet og veiledningen bør leses i sammenheng.

Regionsreformen gjør at det trolig er flere avløserlag som må søke tilskudd fra ulike fylkesmannsembeter fordi deres ansvarsområder nå er delt mellom to fylker. **Det er viktig at avløserlagene samkjører søknads- og rapporteringsdelen av søknadsskjemaet så godt det lar seg gjøre**, slik at opplysningene de gir om landbruksvikarvirksomheten i 2019 refererer seg til virksomheten som fant sted i den delen av ansvarsområdet den aktuelle søknaden gjelder. Vi ber fylkesmannen være spesielt oppmerksom på dette slik at vi unngår dobbeltrapperinger som kan gi feil beslutningsgrunnlag og feil statistikk.

Fra og med 2020 er satsen per landbruksvikarårsverk økt til 283 900 kroner. Det er dessuten satt av noe mer midler over jordbruksavtalen enn satsøkningen tilsier. Dette betyr at det er litt flere årsverk til fordeling i 2020 enn det var i 2019 (da man hadde færre årsverk til fordeling enn tidligere). For øvrig er det ingen endringer i regelverket for tilskudd til landbruksvikarvirksomhet siden forrige versjon av rundskrivet.

Det skjedde imidlertid en del endringer i regelverk og rutiner fra og med 2019, som vi for ordens skyld minner om her:

- Søknadsfristen ble flyttet til 1. februar.
- Søknads- og rapporteringsskjemaene ble slått sammen til ett skjema.

- Ved utbetalingen av tilskuddet skal det ikke lenger gjøres fradrag for eventuelt overskudd av landbruksvikarvirksomheten i avløserlaget året før.
- Det er ikke lenger noen regulering av hvor mye avløserlaget kan ta betalt for sykdoms- eller krisavløsning som landbruksvikaren utfører.
- Det er ikke lenger noen regulering av hvor stor del av tilskuddet avløserlaget kan benytte til administrasjon, rekruttering eller opplæring av landbruksvikarene.

Innhold

Kommentarer til regelverket for tilskudd til landbruksvikarvirksomhet 2020.....	1
Innledning.....	1
Bestemmelsene i jordbruksavtalen	3
Bestemmelsene i forskrift om tilskot til landbruksvikarverksemd.....	3
§ 1. Føremål.....	3
§ 2. Bruk av landbruksvikar	4
Krav til avløserlagets kapasitet og beredskap	4
Hvem har krav på hjelp fra landbruksvikaren?	4
Betaling for landbruksvikaren.....	5
§ 3. Søknad og rapportering	5
Søknad og rapportering fra avløserlagene.....	5
Søknadsbehandling hos fylkesmannen	6
Fylkesmannen kan velge å holde tilbake tilskudd til for å kunne gjennomføre en søknadsomgang nummer to mot slutten av året.....	6
§ 4. Tilskot.....	7
Utbetaling av tilskuddet	7
§ 5. Administrasjon, dispensasjon og klage	8
§ 6. Opplysningsplikt og kontroll	8
§ 7. Avkorting av tilskotet mv.....	9
Avkorting	9
Avslag	9
Motregning eller tilbakekreving.....	9
Renter	10
Vedlegg 1:.....	11
Fordeling av årsverk og tilskuddsmidler mellom fylkene i 2020.....	11

Bestemmelsene i jordbruksavtalen

Partene i jordbruksoppgjøret fastsetter hvert år en tilskuddssats per årsverk landbruksvikar og en ramme for tilskuddsordningen. Satsen og rammen er å finne i jordbruksavtalen. I tillegg inneholder jordbruksavtalen bestemmelser som innholdsmessig må anses som vilkår for å kunne få tilskudd. Det dreier seg om ulike krav til avløserlaget.

Avløserlaget må være en organisasjon som

- har som formål å organisere og administrere avløsning innenfor et geografisk område
- har åpent medlemskap for alle jordbruksforetak i området som har rett på avløsertilskudd
- er organisert med et eget styre og vedtekter, og
- er godkjent av fylkesmannen

Det stilles ingen formelle krav til utforming av fylkesmannens godkjenning. Bestemmelsen innebærer imidlertid at fylkesmannen kan avslå søknad om tilskudd fra en organisasjon som driver sin virksomhet på en måte som ikke er ønskelig.

Bestemmelsene i forskrift om tilskot til landbruksvikarverksemd

§ 1. Føremål

Tilskotet skal bidra til å sikre at foretak med husdyr- og planteproduksjon får tilgang på kvalifisert hjelp til avløsning ved sjukdom og i krisesituasjonar.

Det er et mål at landbruksvikarordningen er landsdekkende slik at det er tilgjengelig kvalifiserte landbruksvikarer der det er behov for det. Tilskuddet skal bidra til å sikre dette. Landbruksvikarer skal yte kvalifisert hjelp til foretak med husdyr- og planteproduksjon når det oppstår sykdom, skade eller dødsfall som gjør at den som har det daglige ansvaret i foretaket ikke kan utføre arbeidet sitt. Det kan også oppstå andre krisesituasjoner der det er nødvendig med landbruksvikar. Landbruksvikaren skal kunne komme på kort varsel.

Det er virksomheter som tilbyr avløsning, i dette dokumentet omtalt som avløserlag, som kan få tilskudd.

§ 2. Bruk av landbruksvikar

Avløysarlag som mottok tilskot til landbruksvikarverksemd pliktar innanfor sitt geografiske ansvarsområde, fastsett av fylkesmannen etter samråd med avløysarlag, å ha tilstrekkeleg landbruksvikarberedskap tilgjengeleg.

Avløysarlaga skal ved sjukdom og i krisesituasjonar yte hjelp til føretak med husdyr- og planteproduksjon, som har rett på tilskot til avløysing ved sjukdom mv., jf. forskrift 19. desember 2014 nr. 1821 om tilskot til avløysing ved sjukdom og fødsel mv. Denne plikta er avgrensa til 14 dagar per tilfelle. Dersom landbruksvikaren ikkje nyttast i slik samanheng, kan vikaren nyttast til annan avløysing.

Krav til avløserlagets kapasitet og beredskap

Hvis avløserlagene ikke dekker alle kommuner i et fylke, kan fylkesmannen henstille avløserlagene om å utvide sitt ansvarsområde slik at alle kommunene har en landbruksvikarberedskap. Fylkesmannen bør imidlertid legge opp til at avløserlagenes dekningsområde er basert på frivillighet. Dersom et avløserlag ønsker å endre geografisk ansvarsområde for landbruksvikardekning eller ser behov for omfordeling av årsverk, må de formidle dette til fylkesmannen så snart som mulig.

Avløserlagene plikter å ha tilstrekkelig landbruksvikarberedskap til å kunne håndtere sykdom og krisesituasjoner i flere foretak samtidig. Avløserlaget kan tilby annen arbeidskraft enn landbruksvikaren hvis mange foretak rammes av sykdom eller krise samtidig og det ikke er nok landbruksvikarer til å dekke behovet for avløsning. Det er opp til avløserlaget å prioritere hvor landbruksvikarene skal brukes dersom slike situasjoner oppstår, men husdyrproduksjon skal prioriteres foran planteproduksjon. Hjelp ved akutt sykdom/arbeidsuførhet eller krisesituasjoner skal normalt prioriteres foran bistand til langtidssykmeldte. Tilgangen til annen avløser kan også tillegges vekt i prioriteringen.

Hvem har krav på hjelp fra landbruksvikaren?

Forskrift om tilskot til avløysing ved sjukdom og fødsel mv. og jordbruksavtalen regulerer nærmere hvilke foretak som er berettiget tilskudd til avløsning ved sykdom. Det er disse foretakene som har rett på arbeidshjelp fra landbruksvikar ved sykdom og i krisesituasjoner.

Avløserlagets plikt til å tilby bistand fra landbruksvikar er begrenset til 14 dager per sykdomstilfelle/krisesituasjon. En lang, sammenhengende sykmeldingsperiode der bonden ikke har vært friskmeldt i mellomtiden, regnes som ett tilfelle (selv om legen ikke kan skrive ut sykmelding for hele perioden med en gang). Avløserlaget kan velge å tilby sykdomsavløsning fra landbruksvikar lenger enn 14 dager hvis foretaket har behov for det. Avløserlagene har ikke plikt til å stille med landbruksvikar dersom arbeidsforholdene i produksjonen strider med gjeldende krav til helse, miljø og sikkerhet.

Betaling for landbruksvikaren

Bestemmelsen om at avløserlagene ikke kan ta mer betalt per dag for landbruksvikaren enn den høyeste maksimale dagsatsen for tilskudd til sykdomsavløsning, som tidligere sto i § 2 tredje ledd, ble opphevet med virkning fra 1. januar 2019. Det er nå opp til avløserlagene selv å bestemme hvor mye de vil ta betalt for landbruksvikaren – også innenfor de 14 dagene laget plikter å yte hjelp til avløsning. Prisen kan imidlertid ikke settes uforholdsmessig høyt; dersom avløserlaget tar så mye betalt at få har råd til å benytte landbruksvikartilbudet, kan det ikke lenger sies at beredskapen er *tilgjengelig* for brukerne.

Selv om avløserlaget har problemer med å få betaling fra et jordbruksforetak, plikter laget å tilby 14 dager bistand fra landbruksvikar per sykdoms- eller krisetilfelle (selvsagt forutsatt at behovet for avløsning varer minst 14 dager). Utestående betaling må kreves inn på andre måter enn ved å nekte foretaket bistand fra landbruksvikaren.

Dersom avløserlaget har ledig landbruksvikar, kan han eller hun benyttes til annen avløsning, for eksempel knyttet til jordbrukerens ferie eller fødselspermisjon. Hvis landbruksvikaren har denne typen oppdrag, må disse avsluttes dersom det oppstår en krise- eller sykdomssituasjon og avløserlaget ikke har noen andre landbruksvikarer eller kvalifiserte avløsere tilgjengelige.

§ 3. Søknad og rapportering

Søknadsskjema og rapporteringsskjema vert fastsett av Landbruksdirektoratet.

Søknad om tilskot til landbruksvikarverksemd for inneverande år og rapport om landbruksvikarverksemda for føregåande år skal sendast fylkesmannen innan 1. februar.

Søknad og rapportering fra avløserlagene

Landbruksdirektoratet har fastsatt et felles søknads- og rapporteringsskjema som er å finne i Altinn og på Landbruksdirektoratet sine nettsider. Fristen for å sende inn skjemaet er **1. februar** i det året avløserlaget søker tilskudd for. Fristen for å rapportere om landbruksvikar-virksomheten er 1. februar året etter.

Dokumentet [«Brukerveiledning - tilskudd til landbruksvikarvirksomhet i Agros»](#) gir en nærmere forklaring av hvordan feltene i skjemaet skal fylles ut. De avløserlagene som har ansvar for kommuner/områder i mer enn ett fylke, må fylle ut og sende et søknads- og rapporteringsskjema til hvert av de aktuelle fylkesmannsembetene. Opplysningene i rapporteringsdelen av skjemaet benyttes både som beslutningsgrunnlag for fylkesmannens søknadsbehandling og som grunnlag for statistikk. For å unngå dobbelt telling er det viktig at rapporteringen deles opp per fylke så godt som mulig – altså at opplysningene kun gjelder virksomheten i den delen av ansvarsområdet som hører under det fylkesmannsembetet skjemaet skal sendes til.

Avløserlagene trenger ikke lenger å sende inn noen ny versjon av rapporteringen basert på endelig regnskap. De bør like fullt gi fylkesmannen beskjed dersom det avdekkes større avvik mellom regnskapet og de opplysningene som er rapportert.

Søknadsbehandling hos fylkesmannen

Årsverkene og tilskuddsmidlene skal fordeles mellom avløserlagene på grunnlag av opplysningene i søknads- og rapporteringsskjemaet. Ved eventuell omfordeling av årsverk mellom avløserlagene i fylket i forhold til tidligere år, skal det først og fremst legges vekt på forutsetningene for å kunne drive landbruksvikarvirksomhet i ansvarsområdene til de ulike avløserlagene. Følgende kriterier bør veie tungt ved vurderingen: Husdyrtetthet, reiseavstander og topografi, samt eventuelle endringer i avløserlagenes geografiske ansvarsområder. Opplysningene om landbruksvikarvirksomheten til avløserlaget året før, som for eksempel utgifter og inntekter og hvor mange foretak som fikk avløsning fra landbruksvikaren, skal også tillegges vekt, men her bør fylkesmannen ha et noe lenger tidsperspektiv enn kun ett år tilbake.

Fylkesmannen skal gjennomgå opplysningene som avløserlagene har rapportert inn for landbruksvikarvirksomheten året før. Inntektene og kostnadene lagene oppgir, bør gjenspeile landbruksvikarårsverkene som er benyttet. Dersom noen av opplysningene skiller seg overraskende mye fra tidligere års rapportering eller fremstår som feil, bør fylkesmannen undersøke saken nærmere. Fylkesmannen kan, i tråd med § 6 i forskriften, be om ytterligere dokumentasjon dersom det er nødvendig for å finne ut om avløserlaget har oppfylt sine plikter etter landbruksvikarforskriften.

Avvik mellom opplysningene om inntekter og utgifter i rapporteringen og endelig regnskap har mindre betydning nå enn tidligere siden eventuelt overskudd i fjoråret ikke lenger skal trekkes fra ved utbetalingen av tilskuddet. Fylkesmannen må like fullt rette eventuelle feil som avdekkes slik at statistikken for tilskuddsordningen blir mest mulig riktig. Dette gjøres ved å etter-rapportere i Agros. Dersom det er snakk om store korrigeringer, skal fylkesmannen gi Landbruksdirektoratet skriftlig beskjed om dette.

Hvis fylkesmannen i forbindelse med gjennomgangen av rapporteringen fra avløserlagene avdekker kritikkverdige forhold ved landbruksvikarvirksomheten eller at avløserlaget bevisst eller grovt uaktsomt har gitt feil opplysninger i søknads- og rapporteringsskjemaet, må fylkesmannen vurdere om tildelt tilskudd for året rapporteringen gjelder, bør avkortes eller om det bør føre til reduserte eller bortfall av fremtidige tildelinger av tilskuddsmidler til det aktuelle avløserlaget, jf. § 7.

Fylkesmannen kan velge å holde tilbake tilskudd til for å kunne gjennomføre en søknadsomgang nummer to mot slutten av året

Behovet for landbruksvikar blant foretakene i et område varierer fra år til år. Fylkesmannen trenger derfor ikke fordele alle de disponible årsverkene til avløserlagene i den årlige søknadsomgangen. Hvis fylkesmannen holder tilbake tilskuddsmidler, bør disse fordeles mot slutten av året.

Dersom et eller flere av avløserlagene i fylket i den opprinnelige søknadsbehandlingen fikk tildelt mindre enn de søkte om, kan disse få en ekstra tildeling mot slutten av året. Dette kan skje uten ny utlysning. Det kan også være midler igjen som fylkesmannen ønsker å tildele avløserlag som allerede har fått hele beløpet de søkte om. I så fall må fylkesmannen, i tråd med økonomireglementet i staten, opplyse alle potensielle søkere av tilskuddet om muligheten til å søke ekstra midler. Søknadsfristen for en slik etterfølgende søknadsomgang må settes så tidlig at fylkesmannen rekker å behandle søknadene og utbetale ekstra tilskudd før midten av desember, når Agros blir stengt for utbetaling. Det er først og fremst avløserlag som kan dokumentere at det er fare for at landbruksvikarvirksomheten vil gå med underskudd inneværende år, og som har en akseptabel forklaring på dette, som bør få ekstra tilskuddsmidler.

Dersom fylkesmannen mener at tilskuddsandelen som fylket får tildelt, er for lav eller høy i forhold til behovet bør embetet gi et skriftlig innspill til Landbruksdirektoratet om dette. Det samme gjelder dersom fylkesmannen mener tildelingen bør justeres av andre årsaker.

§ 4. Tilskot

Tilskotet vert utrekna med grunnlag i føresegner fastsett i eller i medhald av jordbruksoppgjæret.

Bevilgningen til landbruksvikarordningen og sats per årsverk landbruksvikar blir fastsatt i jordbruksavtalen. For 2020 er satsen per årsverk landbruksvikar 283 900 kroner. Den totale tilskuddsrammen er 68,2 millioner kroner.

Bestemmelsen om at avløserlaget bare kunne benytte en begrenset andel av tilskuddet til administrasjon, rekruttering eller opplæring av landbruksvikarene ble opphevet fra 1. januar 2019.

Utbetaling av tilskuddet

Tildelt tilskudd til landbruksvikarvirksomhet i avløserlagene skal utbetales i to omganger. Som hovedregel skal halvparten av tilskuddet utbetales innen utgangen av februar. Den andre halvparten skal normalt utbetales i løpet av juni.

Eventuelt overskudd avløserlaget hadde i landbruksvikarvirksomheten året før, skal ikke lenger redusere tilskuddsbeløpet. Tilskuddsutbetalingene i henholdsvis februar og juni skal dermed til sammen utgjøre det beløpet fylkesmannen har innvilget avløserlaget etter den ordinære søknadsomgangen¹.

Tilskudd som er fordelt i en eventuell andre tildelingsomgang, må registreres for utbetaling i god tid før årets siste utbetalingsdato i Agros. Dette er vanligvis medio desember, men den eksakte datoen kan variere fra år til år.

¹ Unntak fra dette kan forekomme dersom det har skjedd en feilutbetaling, hvis avløserlaget har gitt feil opplysninger eller brutt vilkår i landbruksvikarforskriften. I slike tilfeller gir § 7 hjemmel for hhv. tilbakekreving, motregning og avkorting.

§ 5. Administrasjon, dispensasjon og klage

Landbruksdirektoratet administrerer tilskot etter denne forskrifta. Vedtak om tilskot etter forskrifta gjerast av fylkesmannen.

Fylkesmannen kan gi dispensasjon frå denne forskrifta når særlege grunnar talar for det.

Vedtak som er fatta i medhald av forskrifta kan påklagast til Landbruksdirektoratet.

Landbruksdirektoratet fordeler tilskuddsmidlene mellom fylkesmannsembetene. Fordelingen kan variere fra år til år. Tabellen i vedlegg 1 viser en oversikt over fordelingen av tilskuddsmidler mellom fylkene for 2020.

Det er fylkesmannen som fatter vedtak om tildeling av tilskudd til landbruksvikarvirksomhet til de enkelte avløserlagene i sitt fylke. Fordi tabellen i vedlegg 1 ikke er juridisk bindende på samme måte som brev om belastningsfullmakt, er det viktig at fylkesmannen venter med tildelingen av tilskuddet til etter at fullmaktsbrevet er mottatt.

Fylkesmannen har anledning til å dispensere fra forskriftens bestemmelser, jf. § 5 annet ledd. Dispensasjonsadgangen er begrenset ved at det kun er i særlige tilfeller dispensasjon kan innvilges, og er ment å være en sikkerhetsventil for å avhjelpe eventuelle utilsiktede konsekvenser av regelverket.

Landbruksdirektoratet er klageinstans for vedtak fattet av fylkesmannen.

§ 6. Opplysningsplikt og kontroll

Avløysarlag som mottek tilskot etter denne forskrifta er pliktig til å gje alle nødvendige opplysningar som fylkesmannen eller Landbruksdirektoratet krev.

Fylkesmannen og Landbruksdirektoratet kontrollerar at utbetaling av tilskot etter denne forskrifta er rett, og kan foreta stadleg kontroll hos avløysarlag som mottek tilskot. Avløysarlaget pliktar å medverke ved slik kontroll.

Avløserlagenes opplysningsplikt og plikt til å medvirke i forbindelse med eventuelle kontroller, skal sikre at forvaltningsapparatet kan utføre kontroll på en sikker og effektiv måte. Fylkesmannen og Landbruksdirektoratet kan kreve de opplysningene de trenger for å vurdere følgende:

- om tilskuddet brukes i henhold til regelverket, og
- om avtalepartenes intensjoner med tilskuddsordningen blir oppfylt

Fylkesmannen og Landbruksdirektoratet er også gitt hjemmel til å foreta stedlig kontroll.

§ 7. Avkorting av tilskotet mv.

Ved brot på føresegner i denne forskrifta kan heile eller deler av tilskotet krevjast tilbake. Ved gjentatte brot kan avløysarlaga miste retten til å motta tilskot.

For mykje utbetalt tilskot kan krevjast tilbake eller motreknast i seinare utbetalingar av tilskot.

Dersom søknaden eller rapportering om tilskot er sendt inn for seint eller inneheld urette opplysningar, kan tilskotet verte avkorta eller utbetaling avslått.

Det kan krevjast forseinkingsrente i medhald av lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. for det beløp som krevjast tilbakebetalt.

Fylkesmannen har flere reaksjonsmuligheter overfor avløserlag som på ulikt vis ikke oppfyller sine plikter etter forskriften:

Avkorting

Dersom søknad eller rapportering blir levert etter fristen eller inneholder feil opplysninger, kan tilskuddet avkortes. Graden av skyld hos avløserlaget og hvor grov feilen er, vil være viktige momenter i vurderingen av om og hvor mye det eventuelt skal avkortes. Der feilen ikke er så stor og avløserlaget er lite å bebreide for det som har skjedd, er utgangspunktet at avkortingsbeløpet skal tilsvare det som ville vært utbetalt for mye dersom feilen ikke hadde blitt oppdaget. I saker der det har vært tvil om man bør avkorte eller ikke, kan det noen ganger være riktig å sette avkortingsbeløpet lavere enn dette. På denne måten kan forvaltningen få frem at avløserlaget har opptrådt klanderverdig uten at de økonomiske følgene blir så store. Ved grov uaktsomhet eller forsett, det vil si når avløserlaget er sterkt å bebreide, kan 60 % til 100 % av tilskuddet avkortes.

Avslag

Et alternativ til avkorting er at søknaden om tilskudd blir avslått. Dette må bli resultatet dersom fylkesmannen allerede har fordelt hele tilskuddsrammen for fylket mellom avløserlagene som søkte innen søknadsfristen. Fylkesmannen bør også avslå søknad om tilskudd dersom det er avdekket at avløserlaget ikke er i stand til å oppfylle sine plikter som tilskuddsmottaker.

Motregning eller tilbakekreving

Dersom avløserlaget av en eller annen grunn har fått utbetalt mer tilskudd enn det har rett til, kan det som er for mye utbetalt kreves helt eller delvis tilbake. Fylkesmannen skal alltid vurdere, og bør vanligvis, kreve full tilbakebetaling. Dersom det har gått lang tid slik at tilskuddet ikke lenger er i behold og avløserlaget ikke har forårsaket og heller ikke kan bebreides for ikke å ha oppdaget feilutbetalingen, er det imidlertid mulig å komme til et annet resultat.

Dersom en eventuell feilutbetaling blir avdekket like før en ny, berettiget tilskuddsutbetaling, er det mulig å motregne det feilutbetalte beløpet i denne.

Ved konstaterte brudd på forskriften kan hele eller deler av tilskuddet kreves tilbakebetalt. Slike brudd kan for eksempel være tilfellet dersom avløserlaget uten

saklig grunn unnlater å bistå foretak som har krav på hjelp, at avløserlaget benytter tilskuddet til andre formål enn landbruksvikarvirksomhet, eller at avløserlaget ikke medvirker til kontroll slik de plikter etter § 6.

Renter

Det kan kreves forsinkelsesrenter i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. for det beløpet som kreves tilbakebetalt.

Med hilsen
for Landbruksdirektoratet

Hilde Haug Simonhjell
seksjonssjef

Line Silberg van der Velde
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og trenger derfor ingen signatur.

Vedlegg 1:

Fordeling av årsverk og tilskuddsmidler mellom fylkene i 2020

Sats per årsverk: 283 900 kroner

Fylkesmannsembete	Antall årsverk, ca.	Tilskuddsmidler, kr
Oslo og Viken	17,6	4 997 000
Innlandet	37,7	10 703 000
Vestfold og Telemark	11	3 129 000
Agder	10,2	2 896 000
Rogaland	25	7 098 000
Vestland	39	11 072 000
Møre og Romsdal	17,7	5 025 000
Trøndelag	42,2	11 981 000
Nordland	25,2	7 154 000
Troms og Finnmark	14,7	4 173 000